

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

VII. De Prædicatione eius in Pyrissa Ciuitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

rogant, quo illum videre queant, & audire, antequam soluto cœtu singuli in loca sua discedant. Redeuntibus itaque PAVLICIO & legatis, abierunt quidam de castellanis cum eis ad Episcopum qui obnixa veneratione ad se illum inuitarent, salutatum ex parte Nobilium, plebisque vniuersæ, quiq; fidem facerent sine omni periculo vel iniuriæ metu eum ostendere posse; quin etiam in omnibus obaudituros se ex animo. Episcopus vero tam quieto successu rebus se promouentibus, gratias agens Deo, ad castrum se leuabat, sed ecce cum quadrigas, archicula, & saginarios eorum victualia portantes, iumenta quoque & qui cum eis veniebant eminus videre cœperunt, quasi apparatus belli suspicantes, modicum turbati sunt. re autem sicut erat recte agnita, pauore abiecto, in modum torrentis omnis populus in occursum eorum effunditur, ambiens & circumdans, ammirans & contemplans, & eos & omnia eorum vsq; ad hospitij locum eos conducendo. Fuit autem ante introitum castrî area spaciosa, quam occupantes fixerunt tentoria, in eodem loco ipsis barbaris mansuete ac familiariter eos adiuuantibus & in omnibus se eis oportunos exhibentibus.

DE PRÆDICATIONE

eius in Pyriffa Ciuitate.

VII.

INTEREA vero Episcopus Pontificali-
bus indutus monente PAVLICIO & primatibus
de loco editiori populum cupientem ore allo-
quitur interpretis; ita dicens: Benedictio do-
mini super vos, benedicti vos à domino: benedicimus &
vobis gratias referimus in nomine domini; quia grata &
iucunda & benigna susceptione nos refouistis. Et causa qui-
dem

dem aduentus nostri ad vos, quæ sit, forte iam audistis & iterum si dignamini audire debetis & diligentius attendere. De via longa venimus. Salus nostra, beatitudo vestra, gaudium vestrum, tantæ nobis viæ causa fuit. Nam læti salui atq; beati eritis æternaliter, si creatorem vestrum agnoscere & illi seruire vultis. Hæc & his similia, quæ inferere studio breuitatis omitto, populo rudi simpliciter euangelizante Pontifice, omnis illa multitudo, quasi vnus homo, fidei sanctæ concordantes, illius doctrinæ se commiserunt. At ille cum clericis & sacerdotibus septem diebus eos catechizans, & de omnibus quæ Christianæ religioni conueniebant, diligentissime instruens, indictorium dierum ieiunio, iussit, vt corpora sua balneis munda- rent, & lotis albisque induti vestibus, mundo corpore, mudoq; habitu, ad sanctum baptisma concurrerent. Interim vero tribus exstructis baptisterijs, ita ordinauit, vt ipse solos mares pueros in vno baptizaret, alij autem sacer- dotes in alijs foeminas seorsum, & viros seorsum. Tanta quoque diligentia tanta munditia & honestate, Pater optimus sacramenti operationem fieri edocuit, vt nihil indecorum, nihil pudendum, nihil vnquam quod alicui vero gentilium minus placere posset, ibi ageretur. Namq; dolia, grandia valde, terræ altius immergi præcepit, ita vt ora doli- orum vsq; ad genu hominis vel minus de terra prominere- rent, quibus aqua impletur, facilis erat in eam descensus, cortinas circa dolia, fixis columnellis funibusq; inductis, oppandi fecit, vt in modum coronæ velo vndiq; cuppa cingeretur, ante sacerdotem vero & comministros, qui ex vna parte astantes sacramenti opus explere habebat, luteum sine traiecto pependit; quatenus verecundiæ vndiq; prouisum foret, nequid ineptiæ aut turpitudinis notaretur in sacra- mento, neue honestiores personæ pudoris occasione se à ba-

ptiſmo ſubtraherent. Cùm ergo ad ſtadium Baptiſmi tur-
 bæ venient, ſermone qui talibus competeret, Epiſcopus
 eos omnes communiter alloquẽs, ſexumq; à ſexu dextror-
 ſum & ſiniſtroſum ſtatuens, catechizatos oleo perunxit,
 deinde ad baptiſteria degredi mandat. Igitur ad introitũ
 cortinæ venientes ſinguli tantum cum paternis ſuis intra-
 bant ſtatimq; veſtem qua fuit amictus is qui baptizandus
 erat, & cereum, illo, inquam, deſcendente, paterni ſuſci-
 piebant; & ante faciem ſuam illam tenentes, exſpectabãt,
 donec eam redderent de aqua exeunti. Sacerdos vero qui
 ad cupam ſtabat, eum audiſſet potius, quam vidifſet, quod
 aliquis eſſet in aqua, velo paululum remoto trina immerſio-
 ne capitiſ illius, myſterium ſacramenti perfecit, unctumque
 liquore chriſmatis in vertice, & alba p ropoſita, reductoq;
 velo, de aqua iuſſit exire baptizatum; paternis, veſte quã
 tenebant, illum cooperientibus atq; deducentibus. Hic
 modus, hæc ſpecies, hic ordo eis fuit baptizandi viros, &
 mulieres, pueros & adultos, qui a ſacerdotibus in aquam
 leuari non poterant, tam in PYRISSA quam in urbibus alijs
 & caſtellis, vbicunq; populi copia eos moram facere coë-
 giſſet: in hyeme quoq; in ſtubis calefactis & in aqua calida
 eodem nitore atq; verecũdię obſervatione, in ſolis dolijs &
 cortinis adhibitis, thure quoq; & alijs è diuerſis ſpeciebus,
 euncta reſpergentibus, veneranda Baptiſmi confecit ſa-
 cramenta. Namq; in omni occasione ſua (quod & paganiſ
 dignum laude videbatur) quandam à ſpiritu ſancto cuiuſ-
 dam ſingularis munditiæ atq; elegantis & urbanæ discipli-
 næ prærogatiuam habebat; ita vt nihil vnquam indecens
 aut ineptum in honeſtum neq; in cibo, aut potu, ſermone,
 geſtu, vel habitu mitteret, ſed in omni officio exterioris
 hominis, quænam eſſet compoſitio interioris, oſtendebat,
 bonitate, disciplina, cautela prudentiæ conſpicuus.

DE